

HLA SA TEL

ZPRAVODAJ
MĚSTSKÉ
ČÁSTI
PRAHA 15

ČÍSLO
2018
ROČNÍK 24
NEPRODEJNÉ

12

WWW.PRAHA15.CZ

U HOSTIVAŘSKÉHO NÁDRAŽÍ

Takřka stoletá hospůdka
schovaná ve stínu
hostivařského nádraží

ČESTNÁ OBČANKA VĚRA HANUŠOVÁ

Rozhovor o životě
a malá vzpomínka
na významné
všesokolské slety

VÁNOČNÍ SVÁTKY SE BLÍŽÍ

Advent ve znamení
setkávání s blízkými a rodinou

PIVOVAR ZAKLÁDÁ HOSPODU: U HOSTIVAŘSKÉHO NÁDRAŽÍ 11. ČÁST

Takřka stoletá hospůdka schovaná ve stínu hostivařského nádraží. Hostinské dítě velkopopovického pivovaru, které své ubrusy pralo v nádražní prádelně. Přichází Družstvo cestující veřejnosti a následuje cesta po značkách od Kozla přes Samson a Budvar ke Staropramenu a Braníku. Na pivo přichází Rudolf Hrušínský s filmovým štábem.

Pokud mjíme nenápadný hostinec U Hostivařského nádraží, malý přízemní domek bezprostředně sousedící se starou budovou nádraží, asi jen málokoho z nás napadne, že je to v současnosti třetí nejdéle fungující hostivařská hospůdka. A pokud ještě pár let přežije, brzy si bude moci psát rovné století své existence. Přesto máme o její historii jen málo informací.

První regulérní budova hostivařského nádraží vznikla v osmdesátých letech 19. století po deseti letech existence místní zastávky. Jednalo se o dům s čp. 102, který dodnes stojí vedle lávky

přes koleje. Stanice se stále zvětšovala a kolejí přibývalo, až povýšila na regulérní nádraží. A jako takové už dostalo i novou krásnou výpravní budovu, která s čp. 165 vyrostla v letech 1903–1905. Nádražní restaurace však ještě chyběla, byť jen o pár metrů vedle fungovaly čerstvě postavené Karasovy vinné sklepy a o dalších pár metrů vedle už deset let zavedená restaurace s hotelem Million.

Nádražní konkurence podnikům vyrostla až po necelých třech desetiletích a mohl za to pivovar z Velkých Popovic, který inicioval vznik jedné ze svých hospůdek na počátku třicátých let. Spolupráce mezi pivovary a nádražími nebyla neobvyklá, jak popisuje specialista na historii pivovarů Stanislav Musil: „Obecně vzato, šlo o výhodnou spolupráci mezi oběma zainteresovanými stranami. Po ujednáních mezi ČSD a konkrétními pivovary byly v té době na vytípaných nádražích (případně zastávkách) s vyšší frekvencí cestujících

Nenápadný hostinec postavil v Hostivaři velkopopovický pivovar roku 1931

postaveny při hlavních budovách přístavby nebo samostatné restaurační objekty. Tyto restaurace postavené na pozemcích dráhy byly provozovány v režii pivovarů, přičemž dle smluv měly přejít do majetku dráhy po několikaletém užívání. Období mezi otevřením restaurace a převodem objektu byla u jednotlivých stanic různě dlouhá. V případě Hostivaře bylo toto období určeno na třicet let.“ (z knihy Vůně pražských nádraží, 2005)

Hospůdka byla otevřena v roce 1931

Hospůdka, dnes pojmenovaná U Hostivařského nádraží, byla otevřena v roce 1931, přízemní budovu navrhl Ing. arch. Ladislav Suk, stavěla se v prostoru zahrady sousedící s nádražím. A o výčep se staral pan Gustav Černý.

Pan hostinský bydlel nedaleko, ve Štěrboholské 230, nebyl však hostivařský rodák. Pocházel z Uhřetěvsi, kde se narodil roku 1883. Máme doloženo, že hostinský Gustav Černý měl

Nádraží i restaurace přesně před půlstoletím (1968)

O podnik se léta starali manželé Vlasta a Zdeněk Pohlreichovi

ve dvacátých letech hostinec v Petrovích, pravděpodobně se jedná o stejného výčepního. Figuruje v sokolském sporu z března roku 1922, kdy byl pro „nepřátelské a hrubé chování proti jednotě“ ze Sokola vyloučen, o čemž však nemáme bližších zpráv. Pro nás je podstatnější, že 3. února 1931 požádal pražský magistrát o povolení otevřít na hostivařském nádraží hostinec, kteréžto žádosti bylo 19. srpna téhož roku vyhověno. Konkrétně pan Černý směl vést živnost hostinskou a výčepnickou s právem:

1. podávati pokrmy,
2. čepovati pivo, víno a víno ovocné,
3. čepovati a v drobném prodávati pálené nápoje lihové vyjímajíc kořalku,
4. podávati kávu, čokoládu, čaj a jiné teplé nápoje a občerstvení,
5. míti dovolené hry.

A dále povolení upřesňovalo: „Výčep pálených lihových nápojů smí se provozovati jen pohromadě s ostatními těmito oprávněními, současně a v těchže místnostech jako tato

Nádražní hostinec je v současnosti třetí nejdéle fungující hostivařská hospůdka

oprávnění a nikoli také výhradně nebo převážně v jedné z těchto místností.“ Jak už bylo řečeno, za hostincem stál pivovar z Velkých Popovic, takže právě jeho pivo se zde podávalo. Z dobových smluv vyplývá, že se po schválení koncese stavělo rychle (dost možná již před jejím udělením) a otevíralo se již na podzim 1931. Od roku 1936 směla hospůdka navíc využívat i venkovních prostorů pro restaurační zahrádku, a nádraží dokonce svolilo k užívání své prádelny.

Združstevnění podniku

Pan Černý hospůdku vedl dlouho, jeho jméno ve smlouvách figuruje ještě při znárodnění, resp. združstevnění podniku (převedení pod Družstvo cestující veřejnosti) k datu 23. ledna 1950. Panu hostinskému bylo vyměřeno roční nájemné 3 927,50 korun, odvozené z jeho tržeb za poslední rok. Zároveň Československé dráhy navrhly změnu původní dohody a budovu restaurace od pivovaru odkoupily za 45 000 korun.

V osmdesátých letech zde jako výčepní působil pan Pohlreich, otec známého kuchaře a autora televizních show. Můžeme jej dokonce vidět ve filmu, protože se zde v roce 1981 natáčela část filmu Pozor, vizita! Právě zde Rudolf Hrušínský popíjí spolu s Vladimírem Hrabánkem, Zdeňkem Srstkou a dalšími, než si pro něj přijede Josef Somr a Rudolf Hrušínský ml. Za pípou stojí pan Pohlreich, zatímco půllitry roznáší herec Vlastimil Bedrna.

Nádražní hospůdka tak funguje stále, čtrnáct let jí zbývá do dovršení kulaté stovky. Mění se jen značka piva, donedávna se zde čepovala českobudějovická piva Samson a Budvar, v roce 2010 je vystřídal smíchovský Staropramen a v posledních měsících jím spravovaná značka Braník.

● Lukáš Berný

Pohled na železnici před postavením restaurace

Karel Engel, Vladimír Hrabánek, Rudolf Hrušínský při natáčení filmu Pozor, vizita! (1981)

Číšník Bedrna pacifikuje hosta Hrušínského ve filmu Pozor, vizita! Vzadu u výčepu stojí hostinský Pohlreich